

Τον αγώνα τον καλόν ηγώνισμαι, τον δρόμον τετέλεκα, την πίστιν τετήρηκα· λοιπόν απόκειται μοι ο της δικαιοσύνης στέφανος, με τα λόγια του Ουρανοβάμονος Αποστόλου Παύλου και αισθήματα βαθιάς οδύνης που είναι απότοκος του αιφνίδιου θανάτου του αδελφού και συλλειτουργού, Πρωτοσυγκέλου της Ιεράς Μητροπόλεώς μας και σ' όλους αγαπητού μας, Αρχιμανδρίτου πατρός Γρηγορίου Ταυλαύριου , αλλά και με την βεβαία ελπίδα της Αναστάσεως, τον προπέμπομε εις την αιωνιότητα, στην όντως ζωή της ανέσπερης Βασιλείας του Θεού με επικεφαλής τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπό μας κ Καλλίνικο τον τεθλιμμένο Ποιμενάρχη μας, τους Σεβασμιωτάτους Αρχιερείς και τον ιερό κλήρο της Εκκλησίας μας που αγάπησες και αγαπήθηκες.

Ο εκλιπών γεννηθείς το έτος 1971 γόνος άξιων γονέων του Ελευθερίου και της Ανθίας ανατράφηκε εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου, γαλουχήθηκε εξ απαλών ονύχων από τους γονείς του, με τα νάματα της πίστεως μας και τις παραδόσεις της Αγίας Μαρτυρικής Εκκλησίας μας .

Φιλομαθής, φιλακόλουθος , Ιεροπρεπής, γνώστης των εκκλησιαστικών ζητημάτων, ήταν οι αρετές που τον συνόδευσαν στην επίγεια ζωή του, όσοι τον γνώρισαν και συνεργάσθηκαν μαζί του, ήξεραν ότι έχουν να κάνουν με ένα κληρικό όπως τον προσφώνησα σε μια εκδήλωση της Μητροπόλεως μας, «Ανοικτή Βιβλιοθήκη»

Όπου χρειάστηκε να διακονήσει την Εκκλησία, όλοι μιλούν για έναν ευλαβέστατο και εξαίρετο κληρικό, άριστο και ιεροπρεπή λειτουργό του Ιερού Θυσιαστηρίου.

Πονούμε και συγκλονιζόμαστε ως άνθρωποι, πού έφυγε βιαστικά σέ νεαρή ηλικία από τον μάταιο τούτο κόσμο, χαιρόμαστε όμως ως Χριστιανοί, γιατί μεταβαίνει έκ του θανάτου εις την ζωή. Ένα εναγώνιο και πονεμένο ερώτημα ψελλίζει κάθε άνθρωπος, όταν φεύγει ένας νέος άνθρωπος.

Γιατί παίρνει ο Θεός κοντά Του νεαρούς εργάτες της Εκκλησίας; Ένα ερώτημα που δεν μπορεί να απαντηθεί με την λογική την δική μας. Κύριος γνωρίζει και επιτρέπει.

Μια απάντηση που θα μπορούσαμε να δώσουμε: Είναι ότι αγαπήθηκε τόσο πολύ από τον Κύριο και αρπάχτηκε από την κακία και την δολερή αμαρτία του κόσμου.

Συνεπώς ο Θεός παίρνει τον καθένα μας στην ώρα του και όχι πριν της ώρας του, όπως συνηθίζουμε να λέμε.

Αλλά όσοι ζούμε με την κατά Χριστό ελπίδα δεν απελπιζόμαστε, διότι Ο Κύριος μας με την Ανάστασή Του, έγινε «απαρχή των κεκοιμημένων» και «πρωτότοκος εκ των νεκρών» Αναστήθηκε, για να βεβαιώσει όλους μας για τη συντριβή του θανάτου, καθώς να μας χαρίσει την ανάσταση και την αιώνια ζωή.

Γι' αυτό αγαπητέ μας πατέρα Γρηγόριε, η φυσική και ανθρώπινη λύπη ελαττώνεται από την ελπίδα και την βαθειά πεποίθηση ότι «μετέβηκες εκ του θανάτου εις την ζωή » στην αιώνια χαρά και απόλαυση εκεί που δεν υπάρχει πόνος, λύπη και στεναγμός.

Η ενορία αυτή που αγάπησες και εργάστηκες σε στερείται. Η Έκκλησία όμως δεν σε έχασε, έφυγες βίαια για να γίνεις πρεσβευτής στον θρόνο της Χάριτος του Τριαδικού Θεού, εκεί που πας, θα κοσμείς τον χορό των αγγελικών δυνάμεων της αιωνίου δόξης του Αναστάντος Χριστού. Εκεί απερίσπαστος πλέον θα παρακαλείς τον Κύριο και θα προσεύχεσαι για όλους μας.

Στην βαρυπενθούσα οικογένειά σου και τα πνευματικά σου τέκνα, εκφράζουμε τα θερμά συλλυπητήριά μας και ευχόμαστε ολόψυχα, ο Θεός να σε κατατάξει μετά των εκλεκτών Του και να σέ καταστήσει συλλειτουργό Του στο υπερουράνιο θυσιαστήριό Του.